

การประเมินอาการเพื่อในหน่วยจิตเวชฉุกเฉิน :
การพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

Copyright by Mahidol University

การประเมินอาการเพ้อในหน่วยจิตเวชฉุกเฉิน : การพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์

ASSESSMENT OF DELIRIUM IN THE PSYCHIATRIC EMERGENCY ROOM : EVIDENCE - BASED NURSING

วรรณวิมล เดชกำแหง 4936685 NSMH/M

พย.ม. (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ประภา ยุทธไตร, พย.ด., อัจฉราพร สีหิรัญวงศ์, พย.ด.

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการประเมินอาการเพ้อในหน่วยจิตเวชฉุกเฉิน จากหลักฐานเชิงประจักษ์ จากการสืบค้นพบหลักฐานเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์การสืบค้น 5 เรื่อง นำมาประเมินคุณภาพงานวิจัย พบว่า เป็นการทบทวนงานวิจัยอย่างเป็นระบบ 1 เรื่อง งานวิจัยที่ศึกษาติดตามไปข้างหน้า 2 เรื่อง และงานวิจัยที่ศึกษาแบบย้อนหลัง 2 เรื่อง เมื่อนำงานวิจัยดังกล่าวมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ได้ข้อแนะนำดังนี้ คือ เครื่องมือที่มีการนำมาใช้ในแผนกผู้ป่วยฉุกเฉิน ได้แก่ เครื่องมือประเมินอาการเพ้อ CAM พัฒนาโดย Inouye และคณะ (1990) และเครื่องมือประเมินอาการเพ้อสำหรับผู้ป่วยที่ต้องได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด CAM-ICU พัฒนาโดย Ely และคณะ (2001) ซึ่ง สามารถใช้ในผู้ป่วยที่มีปัญหาในการสื่อสารได้ และใช้เวลาในการประเมินสั้นกว่าเครื่องมือ CAM เครื่องมือทั้ง 2 ชนิด พัฒนามาตามหลักเกณฑ์ของ DSM-III-R ประเมินใน 4 องค์ประกอบคือ 1) การมีอาการทางจิตเฉียบพลัน และมีอาการเปลี่ยนแปลงขึ้นๆลงๆ 2) การไม่มีสมาธิ 3) กระบวนการคิดไม่เป็นระบบ และ 4) ระดับการรู้สึกรู้สีกตัว เปลี่ยนไป เครื่องมือทั้ง 2 ชนิด เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ มีค่าความไวและความจำเพาะที่ดี ผู้ใช้เครื่องมือต้องผ่านการฝึกอบรมความรู้ และฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการใช้ การประเมินผู้ป่วยด้วยเครื่องมือดังกล่าว ช่วยให้ค้นพบผู้มีอาการเพ้อได้มากกว่าการตรวจร่างกายและซักประวัติตามปกติ

ข้อเสนอแนะจากศึกษาครั้งนี้ พบว่าเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ศึกษาในแผนกฉุกเฉิน ทั่วไปทั้งหมด ดังนั้นควรมีการศึกษานำร่องว่าจะสามารถประเมินได้แม่นยำตรงเช่นเดียวกับการประเมินในแผนกฉุกเฉินทั่วไปหรือไม่ ก่อนที่จะนำมาปฏิบัติจริงในหน่วยจิตเวชฉุกเฉิน

คำสำคัญ : แผนกจิตเวชฉุกเฉิน / การประเมินอาการเพ้อ / การพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์

98 หน้า

**ASSESSMENT OF DELIRIUM IN THE PSYCHIATRIC EMERGENCY ROOM:
EVIDENCE - BASED NURSING**

WANVIMON DECHGAMHAENG 4936685 NSMH/M

M.N.S. (MENTAL HEALTH AND PSYCHIATRIC NURSING)

**THEMATIC PAPER ADVISORY COMMITTEE: PRAPA YUTTATRI, D.N.S.,
ACHARAPORN SEEHERUNWONG, D.N.S**

ABSTRACT

This study aimed at investigating an evidence-based method for the assessment of delirium at a psychiatric emergency unit. The search for evidence-based research on this subject yielded five research studies: one systematic review, two prospective studies, and two retrospective studies. Based on the analysis and synthesis of these studies, a summary of assessment of delirium in the psychiatric emergency room and recommendations for its usage were made. The instruments for the assessment of delirium in the emergency unit are as the follows: The Confusion Assessment Method by Inoye et al., (1990) and The Confusion Assessment Method for the Intensive Care Unit by Ely et al., (2001). Both instruments were developed from the DSM III-R and assessed the following four main features: 1) Acute onset and fluctuating course of symptoms 2) Inattention 3) Disorganized thinking 4) Altered level of consciousness. Both instruments have good sensitivity and specify personnel who have undergone training and skill practice can more effectively screen and diagnose patients with delirium than general physical examinations and elicitation of patients' medical history.

According to the findings from this study, the selected research studies were conducted to assess delirium in the emergency units of general hospitals, to implement the instrument to assess delirium at a psychiatric emergency unit should be done after a pilot study has been carried out to determine if the instruments yield similar valid results.

**KEY WORDS: THE PSYCHIATRIC EMERGENCY ROOM / ASSESSMENT OF
DELIRIUM / EVIDENCE- BASED NURSING**

98 pages